

ДЕЩІНСЬКИЙ Леонтій Євгенович (30. 10. 1930, с. Княгинине, нині Дубен. р-ну Рівнен. обл.) — історик. Доктор історичних наук (1985), професор (1986). Заслужений діяч науки і техніки України (1998). Закін. Львівський університет (1954). Вчителював (1951–63); працював на адм. посадах у м. Дубно (1963–73); від

1974 — у Нац. університеті «Львівська політехніка»: від 1991 — завідувач кафедри історії України, науки і техніки, водночас від 1992 — директор Інституту гуманітар. і соц. наук цього Університету, від 2005 — професор кафедри історії, теорії та практики культури. Досліджує військ. історію України 20 ст.

Основні праці

Українізація військ на Південно-Західному, Румунському фронтах і Чорноморському флоті весною та осінню 1917 р. 1989; З історії боротьби Центральної Ради за відновлення державності українського народу. 1991; Розбудова Збройних Сил Центральної Ради. 1992; Україна в боротьбі проти більшовицької агресії в грудні 1917 р. – січні 1918 р. 1995; Державність України: історія і сучасність. 2001; Міжнародні відносини України в XX ст. 2003. Т. 1; 2005. Т. 2 (усі – Львів).

Рекомендована література

1. Замлинський Т. Школа Дещинського // За вільну Україну. 2000, 3 листоп.

В. Є. Голубко

Бібліографічний опис:

Дещинський Леонтій Євгенович / В. Є. Голубко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-23883>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).